

Ocenění ČSARIM 2024

Medaile Františka Celestýna Opitze

Prof. MUDr. Vladimír Černý, Ph.D., FCCM, FESAIC

Prof. MUDr. Vladimír Černý, Ph.D., FCCM, FESAIC (1960), ukončil studium na Lékařské fakultě Univerzity Karlovy v Hradci Králové v roce 1985. Od roku 1986 pracoval na Klinice anesteziologie, resuscitace a intenzivní medicíny Fakultní nemocnice v Hradci Králové, v letech 1995–2013 jako přednosta kliniky. Absolvoval řadu studijních pobytů v zahraničí (SRN, Belgie,

USA), v letech 1991–1992 pracoval v USA, v letech 2003–2004 v Saúdské Arábii jako jeden z konzultantů lékařského týmu královské rodiny. V období 2010–2011 působil jako konzultant a profesor na Dalhousie University, Dept. of Anesthesia, Pain and Perioperative Medicine, Halifax, Kanada, kde nadále zastává externí pozici (Adjunct professor). Během epidemie covidu-19 založil a řídil Národní dispečink intenzivní péče a byl náměstkem ministra zdravotnictví. V období 2014–2022 působil jako přednosta Kliniky anesteziologie, perioperační a intenzivní medicíny Univerzity J. E. Purkyně v Ústí nad Labem a Masarykovy nemocnice v Ústí nad Labem, poté v roce 2023 zakládal v Nemocnici Bory v Bratislavě pracoviště anesteziologie, perioperační a intenzivní medicíny. V současné době je přednostou Kliniky anesteziologie, perioperační a intenzivní v Masarykově nemocnici v Ústí nad Labem, působí jako profesor na 3. LFUK v Praze a na LF v Hradci Králové. Od 2024 zastává funkci klinického zástupce vedoucího Národního institutu kvality a excelence zdravotnictví při ÚZIS a MZČR, od června 2024 je předsedou Pracovní skupiny Výkonné rady Národního institutu kvality a excelence zdravotnictví pro kvalitu intenzivní péče v ČR, která připravuje reformu pracovišť IP.

Vědeckou hodnost získal v roce 1998, v roce 2001 se habilitoval, v roce 2009 byl jmenován profesorem, publikoval přes 200 prací a kapitol v knihách (mj. byl jedním ze spoluautorů SOFA skóre a je spoluautorem všech vydání evropských doporučení pro krvácení u traumat). Byl editorem či koeditorem 10 monografií a většiny doporučených postupů ČSARIM, včetně Doporučení ČLK z roku 2010 pro přechod na paliativní péči, které inicioval, editoval a aktuálně vede tým pro jeho aktualizaci. Jeho aktuální Hirschův index je 28.

Od roku 1997 působí jako soudní znalec, v roce 2024 založil první znaleckou kancelář pro obor anesteziologie a intenzivní medicína v ČR. Od roku 2019 se angažuje i v privátní anesteziologické praxi, v současnosti zaměřené na poskytování anesteziologické péče

pro stomatologické výkony u dětí s poruchou autistického spektra a mentálními poruchami.

Členem výboru ČSARIM je od roku 1997, od roku 2019 zastává funkci předsedy výboru. Patří rovněž k zakládajícím členům ČSIM, členem výboru ČSIM je od roku 2007, tři funkční období zastával funkci předsedy výboru ČSIM. Působí v akreditačních komisích oborů AIM a IM.

Na mezinárodní úrovni působil jako zástupce ČR v ESAIC, byl dvě funkční období členem European Board of Intensive Care a European Board of Anesthesiology. Podílel se na vzniku edukačního programu ESICM CoBaTrICE, koordinoval jeho lokalizaci do českého jazyka a zásadně přispěl k zavedení ústní části zkoušky EDIC do ČR před řadou let. Je examinátorem EDIC. Byl předsedou vědeckého výboru 17th World Congress of Anesthesiology v roce 2021. Aktuálně působí jako člen ESAIC Scientific Committee.

Mezi jeho zájmy patří běh, windsurfing a literatura.

Cena Augusta Göttingera

Prof. MUDr. Karel Cvachovec, CSc., MBA

Prof. MUDr. Karel Cvachovec, CSc., MBA, se narodil v Praze 26. 7. 1947. Na tehdejší Fakultě dětského lékařství v Praze promoval v roce 1971. Po několika měsíčním působení v nemocnici v Jilemnici byl povolán k výkonu základní vojenské služby. Poté nastoupil v roce 1973 na ARO nemocnice v Kladně. Zde se setkal se svým učitelem a celoživotním mentorem, primářem Vladimírem Lemonem. Toto setkání zásadně ovlivnilo jeho přístup k povolání lékaře obecně i k oboru anesteziologie a resuscitace (jak se náš obor tehdy nazýval) konkrétně.

V roce 1978 se vrátil do Prahy a ve Fakultní nemocnici v Motole začala jeho dlouhodobá spolupráce s další významnou oborovou osobností – profesorem Jiřím Pokorným. Ten jej ovlivnil svojí úzkostlivou pozorností k detailu, důrazem na správnou terminologii i na jasnou formulaci problému. Přesné vyjadřování potřebuje přesné myšlení! Zaujala ho i trvalá snaha Pokorného vidět náš obor v širších mezinárodních souvislostech – což v té době mohlo znamenat pouze zájem o zahraniční literaturu. V Motole měl možnost významně rozšířit svoji pracovní zkušenost i o pacienty dětského věku. V roce 1982 odjel na roční pracovní pobyt na Maltu. Po návratu byl přijat jako odborný asistent na Katedru anesteziologie a resuscitace IPVZ v Praze, na pracoviště, které v té době bylo zodpovědné za formování oborové koncepce i za provádění atestačních zkoušek. Ty se konaly vždy za účasti významných oborových představitelů. Měl tak možnost seznámit se a navázat osobní vztahy s tak fascinujícími osobnostmi našeho oboru, jako byla primářka Drábková, profesorka Tábořská, docenti Hoder a Fessl, primář Skácel – výčet bude nutně neúplný. Také oni významně formovali jeho postoje.

Zásadní profesní zlom přineslo zřízení dětského Kardiocentra ve Fakultní nemocnici Motol. Vpravdě průkopnická činnost pracoviště zaměřeného na chirurgickou korekci vrozených srdečních vad u dětí i nejútlejšího věku znamenala novou profesní výzvu, stejně jako spolupráce s tamními chirurgy i kardiology. Hodnosti kandidáta věd dosáhl v roce 1984, habilitován byl podle tehdejších předpisů v roce 1989. Poté se snažil využít nových možností získat skutečnou pracovní zkušenost v zahraničí. Pobyt v Nizozemí byl krátkodobý a zaměřený na anesteziologické zajištění běžné operační činnosti. Delší pobyt ve Velké Británii byl zaměřený na kardioanestezii a transplantace hrudních orgánů. Zkušenosti využil při zahájení činnosti dalšího kardiokirurgického pracoviště pro dospělé ve FN v Motole. V roce 1995 byl zprvu pověřen vedením a posléze jmenován přednostou Kliniky anesteziologie, resuscitace a intenzivní medicíny 2. LF UK a současně i Katedry anesteziologie a resuscitace IPVZ v Praze. Pro tyto pozice bylo potřeba získat i potřebnou akademickou kvalifikaci. Podle nových předpisů znovu habilitoval a profesorem byl jmenován v roce 2005, v obou případech na LF MU v Brně.

Intenzivně se věnoval spolkové činnosti. Předsedou výboru ČSARIM byl zvolen v roce 1996 a tuto funkci zastával nepřetržitě do roku 2018.

Spolu s dalšími členy výboru se v roce 2012 zasloužil o přidělení světového kongresu anesteziologů v roce 2020 do Prahy. Covidová pandemie způsobila, že se tento kongres uskutečnil ve virtuální podobě až o rok později. Byl úspěšný, účastníci i WFSA byli s úrovní i průběhem kongresu spokojeni.

Ve funkci přednosty kliniky na 2. LF UK i vedoucího katedry IPVZ skončil v roce 2014. Na „své“ pracoviště však stále dochází. Po tři funkční období byl členem předsednictva ČLS JEP a je předsedou správní rady Purkyňova nadačního fondu, podporujícího mj. vědeckou aktivitu mladých lékařů. V současnosti zastává po druhé funkční období funkci děkana Fakulty zdravotnických studií Technické univerzity v Liberci, kde rozvíjí odbornou přípravu nelékařských zdravotnických pracovníků.

Jeho manželka, také anestezioložka, mu byla po celý život oporou – mají spolu dva syny. V pozitivním náhledu na život mu jistě napomáhá, že vždy intenzivně sportoval – veslování, běhky, atletika, cyklistika, plavání a v jistém období i windsurfing. Snad také – jak mnozí dosvědčí – i to, že nikdy nebyl asketou. Vážil si svých přátel i spolupracovníků a jejich trvalí přízeň považuje za nejvyšší dosaženou poctu. Může poskytnout nějaké rady či doporučení do života? Nejspíše by řekl: S veselou myslí dělej vše poctivě, další příležitost nemusí přijít. A také, že není důležité, jakých poct jsme dosáhli, ale jak si nás budou naši současníci pamatovat.

Prof. MUDr. Vladimír Šrámek, Ph.D., EDIC

Po absolvování Lékařské fakulty UK v Plzni jsem posledních patnáct let minulého tisíciletí strávil střídavě na interní a anesteziologicko-resuscitační klinice plzeňské fakultní nemocnice s jediným osobním cílem – zvládnout co nejlépe základy intenzivní medicíny. Na přelomu tisíciletí jsem se vydal na Moravu – říkal jsem si, když mohl Sám, proč ne já. Říši se mi vybudovat nepodařilo, ale snad jsem se pozitivně zapsal do rozvoje brněnské svatoanenské AR kliniky. Zda její rozvoj přinesl pozitivita pro celý jihomoravský region či i větší geografickou oblast, nechť posoudí jiní...

- Absolvoval Lékařskou fakultu UK v Plzni
- Po studiích byl střídavě na Interní a Anesteziologicko-resuscitační klinice FN Plzeň
- Na přelomu tisíciletí začíná na brněnské svatoanenské AR klinice, kterou do roku 2024 vedl jako přednostu
- Habilitoval v oboru ANIMAL v roce 2004, profesorem byl jmenován 2016
- Je emeritním předsedou České společnosti intenzivní medicíny (ČSIM) a dlouholetým členem výboru ČSARIM
- Je předsedou oborové rady Anesteziologie, intenzivní medicíny a algeziologie pro Ph.D.
- Založil a stále pořádá bílovické hemodynamické dny
- Je průměrným básníkem, mistrem slova, a zlepšujícím se tenistou

Prof. MUDr. Pavel Ševčík, CSc.

Prof. MUDr. Pavel Ševčík, CSc., 71 let, ženatý, 2 dcery, 6 vnoučat. Přednosta Kliniky anesteziologie, resuscitace a intenzivní medicíny FN Ostrava a LF Ostravské univerzity. Dosud se podílel na sepsání více než 200 odborných článků, u více než 80 z nich byl prvním autorem, zejména z oblasti intenzivní medicíny a léčby bolesti. Hlavní autor a editor čtyř monografií, z nichž jedna doznala dvou a jedna

(Intenzivní medicína) tří vydání, koeditor dalších pěti odborných knih, přispěvatel do dalších přibližně 25 monografií či skript. Monografie Málek J, Ševčík P (eds) et al. Postoperative Pain Management, 2017, 120 s., byla v r. 2018 publikována na internetových stránkách Světové federace anesteziologických společností (WFSA) v edici Virtual Library – Guidelines and Standards. V češtině tato monografie vyšla 4x pod názvem Léčba pooperační bolesti. Přednesl přes 400 přednášek na nejrůznějších odborných fórech.

Byl iniciátorem vzniku oboru pro habilitační a profesorská řízení Anesteziologie, intenzivní medicína a algeziologie na LF MU v Brně. Akreditace tohoto oboru pro profesorská řízení v r. 2002 znamenala, že Masarykova univerzita získala v oboru AIM více než 15letý náskok před ostatními univerzitami v ČR, a do r. 2020 všichni profesori tohoto oboru v ČR absolvovali profesorské řízení na LF MU v Brně. Celkem jako předseda návrhových komisí dovedl k úspěšnému získání akademických titulů 6 profesorů a 10 docentů. Byl iniciátorem vzniku oboru a oborové komise doktorského studijního programu Anesteziologie, intenzivní medicína a algeziologie na LF MU v Brně, kterým za 20 let úspěšně prošly desítky doktorandů. Byl školitelem 13 doktorandů, kteří úspěšně obhájili disertační práce.

Byl a je organizátorem a spoluorganizátorem řady odborných konferencí a kongresů. Více než čtvrt století byl vědeckým sekretářem České společnosti anesteziologie, resuscitace a intenzivní medicíny (ČSARIM), po dvě volební období byl členem Pain Management Committee Světové federace anesteziologických společností (WFSA) za Evropu.

Byl a je členem několika vědeckých rad v České republice a je nositelem řady odborných ocenění. Je čestným členem ČSARIM a čestným členem Slovenské společnosti anesteziologie a intenzivní medicíny (SSAIM). Za knižní projekty obdržel 3x Cenu rektora MU v Brně za významný tvůrčí čin a více ocenění několika odborných společností. Ve volném čase se věnuje cestování, zejména do horských oblastí celého světa. Navštívil 55 zemí a je dosud jedním z nemnoha Čechů, kteří stanuli na všech světadílech. V r. 2011 měl tu čest být prvním lékařem na výzkumné stanici J. G. Mendela na ostrově James Ross v Antarktidě, která patří Masarykově univerzitě v Brně. Šestkrát putoval himálajskou horskou soustavou, z toho 3x v nepálském Himálaji, 1x v Ladaku a 2x v Karakoram. Spolupracoval s nadací první dámy československého výškového horolezectví dr. Diny Štěrbové Česká nemocnice v Baltistánu, která působí v Karakoram v severním Pákistánu. Nejvýše vystoupil před

20 lety – na vrchol Muztagh Ata 7 532 m v čínském Pamíru. Navštívil Ťan Šan, Kavkaz, Skalisté hory, patagonské Kordillery, Nový Zéland, Island, opakovaně Alpy, národní parky ve Skandinávii, balkánská pohoří, nejčastěji se však od mládí vrací do různých oblastí Karpat, a to ve všech ročních obdobích. Z cest pořizuje fotografie. Je mj. autorem 23 fotografických kalendářů a několika fotografických výstav. Má za sebou řadu cestovatelských přednášek, zejména v Brně, v Ostravě pak tradičně na lednové lékařské konferenci Colours of Sepsis.

Lemonova přednáška a čestné členství

Prof. MUDr. Antonín Pařízek, CSc.

Svému rozhodnutí stát se po absolvování Fakulty všeobecného lékařství (dnes 1. lékařská fakulta) Univerzity Karlovy chirurgem v Praze nebo jejím okolí jsem nemohl dostát. Byl nedostatek volných míst. Nepomohl ani „červený diplom“. Byl mi nabídnut „waiting list“ a na přechodnou dobu mě osud zavál do oboru anesteziologie a resuscitace, kde v té době naopak vládla palčivý nedostatek lékařů. Vůbec jsem netušil, že nastupuji na oddělení, které, jak se později ukázalo, vedl legendární propagátor regionální anestezie primář MUDr. Dimitrij Miloschewsky. Při nástupu jsem jako každý elév na jeho oddělení prošel bleskurychlou lustrací. Zastavil mě na chodbě nemocnice a musel jsem odpovídat na tyto 3 otázky. Jsi komunista? „NE“. Kouříš? „NE“. Jakou protekci jsi se sem dostal? „Kdybych měl protekci, tak tady pane primáři, nejsem“. Po třech týdnech jsem pak směl sáhnout na Tuohyho jehlu a pod dohledem zkušených kolegů hledat milimetrový prostor mezi lig. flavum a dura mater. Po měsíci přišla od pana primáře nabídka tykání – „Jsem Míťa“.

Obor anesteziologie a resuscitace mě ale okamžitě nadchnul, strávil jsem v něm nakonec několik let, než nastala duševní dichotomie. Na jedné straně dostát svému rozhodnutí být chirurgem a na druhé straně nová láska, obor anesteziologie, a co víc, pracovat na místě s tradicí v podávání všech regionálních blokád. Až na jednu výjimku. I v případě prim. Miloschewského předcházely neúspěšné pokusy o zavedení regionální analgezie u porodu. Zvítězila umanutost a současně osobní výzva pokusit se přetavit nabyté zkušenosti do chirurgického oboru, kterým bylo porodnictví, kde se uvolnilo místo. Zde jsem viděl potenciál a současně možnost pokračovat v rozvoji neuroaxiálních blokád v naší zemi.

Přestup z oboru do oboru nebyl zcela snadný. Ukázalo se přínosné složit z obou disciplín specializační zkoušky. Od prvních kroků v porodnictví jsem se snažil vnitřně oba obory spojit. Osamoceně, jako jediný v tehdejším Československu, a proto velmi opatrně, jsem začal nabízet a podávat epidurální analgezie u vaginálních porodů, u kterých jsem současně asistoval. Učil jsem se tak dvě věci najednou, základy porodnictví a regionální blokády v tomto jinak velmi konzervativním oboru. Jen pomalu se dařilo prolamovat nedůvěru porodních asistentek a lékařů. Největší oporou v tomto směru byly někdy až extrémní projevy spokojenosti rodiček. Objevila se však nečekaná překážka, na rozdíl od porodních asistentek, nedůvěra a odmítání některými kolegy lékaři. Asi to byla opět umanutost, ale stálo za to se nenechat odradit. Projevy vděku čerstvých matek se šířily. Informace o „bezbolestném porodu“, jak se epidurální analgezie u porodu začalo říkat, se objevily brzy ve sdělovacích prostředcích. Byl jsem zván na přednášky primáři ze všech koutů Čech a Moravy. Vždy mě doprovázely a pomáhaly „moje“ porodní asistentky. Často jsem byl totiž vyzván, abych vedle teorie na

místě představil praktický postup a hlavně výsledek, účinek epidurální analgezie u porodu.

Někdo by řekl mladická nerozváženost nebo přílišné sebevědomí naočkované mým prvním primářem, ale v roce 1992 jsem zorganizoval první nestátní vzdělávací postgraduální program Kurz porodnické analgezie a anestezie, který dodnes funguje. Prošlo jím přes 3 000 zájemců a je od počátku mezioborově určen anesteziologům, porodníkům, pediatrům a porodním asistentkám. V roce 1994 jsem inicioval založení Sekce porodnické analgezie a anestezie, která vznikla původně pod křídly ČGPS ČLS JEP (dnes Sekce analgezie a intenzivní medicíny v porodnictví), již jsem nepřetržitě voleným předsedou. V roce 1996 jsem s kolegy organizoval první kongres na téma „Porodnická analgezie a anestezie“ a v roce 1999 jsme založili multidisciplinární bienále AORA (Academy of Obstetric Regional Analgesia and Anaesthesia). Studie neuroaxiální analgezie u porodu, pozorování regulace peripartálního stresu ze strany matky a plodu/novorozence se nakonec staly hlavním tématem mé dizertační, habilitační práce, a nakonec i jmenovacího řízení.

Bez patosu je na místě konstatování, že budu do konce svého nejen profesního života vděčný za příležitost v minulosti poznat největší české a slovenské autority oboru anesteziologie, resuscitace a intenzivní medicíny. Stejně tak jsem poctěn, že se mohu setkávat, a hlavně spolupracovat s výraznými a významnými osobnostmi nastupující generace svého prvního oboru, a tak dále mezioborově rozvíjet péči o matku a dítě v naší zemi. Medicína se čím dále, tím více, atomizuje. Atomizace oboru potkala dokonce i „královnu medicíny“ internu. Pomyslnou štafetu v holistickém pohledu na příjemce naší péče přebírá obor anesteziologie, resuscitace a intenzivní medicíny.

Děkuji poněkud křivolaké cestě své profesní dráhy, že jsem se stal článkem této zajímavé a neskutečně inspirativní disciplíny medicíny.

Čestné členství**Prof. Idit Matot, ESAIC Elected President**

Prof. Matot, významná osobnost v oboru anesteziologie, v současnosti zastává pozici ředitelky divize chirurgie a vedoucího oddělení anesteziologie, intenzivní medicíny a léčby bolesti v Tel Aviv Medical Center. Její odborné znalosti v geriatrické anesteziologii spolu s jejími rozsáhlými zkušenostmi jí vysloužily pověst lídra v oboru. Vždy byla oddaným zastáncem pokroku v anesteziologii a posílení postavení žen v této lékařské specializaci.

Kromě své klinické a administrativní role se prof. Matot významně podílela v různých funkcích na rozvoji Evropské společnosti anesteziologie a intenzivní péče (ESAIC). V letech 2019 až 2023 působila jako vedoucí vědeckého programu ESAIC a dohlížela na vývoj a realizaci vědeckých programů, které obohatily znalosti a praxi anesteziologů v celé Evropě i mimo ni. Její obětavost a inovativní přístup jí vynesly ocenění Čestný člen ESAIC. V roce 2024 byla zvolena budoucí prezidentkou ESAIC. U této příležitosti uvedla: „Je mi ctí, že jsem byla zvolena prezidentkou ESAIC. Naš obor se neustále vyvíjí a já jsem odhodlána zajistit, aby ESAIC zůstala v popředí anesteziologie a intenzivní péče a podporovala inovace, vzdělávání a spolupráci.“

Ve svém soukromém životě se s oblibou věnuje vaření, běhu, tanci a divadlu. Ráda cestuje, a především tráví čas s rodinou a vnoučaty.

Osobnost oboru**Doc. MUDr. Tomáš Gabrhelík, Ph.D.**

Dr. Gabrhelík vystudoval v letech 1990–1996 Lékařskou fakultu Univerzity Palackého v Olomouci. Zásadním okamžikem během studia pro něj bylo setkání s přednostou KARIM MUDr. Oldřichem Markem, který jej oslovil především jako osobnost a výsoštný profesionál. Toto setkání pro něj hrálo klíčovou roli při výběru oboru anesteziologie a intenzivní medicíny.

Po dokončení studia nastoupil na ARO ve Zlíně, odkud však po absolvování 1. atestace v oboru odešel, a nastoupil na KARIM FN a LF UP v Olomouci. Zde se profiloval především jako intenzivist a algeziolog, podílel se na rozvoji regionální anestezie, intervenční algeziologie a radiofrekvenční léčby bolesti v ČR. Své znalosti si prohloubil na stážích v Sittardu, Maastrichtu a Abu Dhabi, v průběhu let dokončil své postgraduální vzdělání v oborech AIM a Algeziologie, později i doktorandské studium. V roce 2004 se stal vedoucím lékařem Centra pro léčbu bolesti, v roce 2007 zástupcem přednosty pro LP a v roce 2012 docentem v oboru Chirurgie na LF UP v Olomouci.

V roce 2014 rezignoval na post primáře KARIM, snížil si úvazek ve FN Olomouc, a nastoupil jako primář ARIM Krajské nemocnice Tomáš Bati (KNTB) ve Zlíně s cílem přispět k vybudování moderního pracoviště ve svém rodném městě. V uplynulých 10 letech se podílel na konsolidaci týmu lékařů a sester ARIM, na modernizaci přístrojového zázemí, razantním zvýšení lůžkové kapacity ARIM, vzniku oddělení urgentního příjmu, vzniku kanylárního týmu nebo paliativního a podpůrného týmu KNTB. V současné době vede pracoviště o 53 intenzivních lůžkách, včetně následné a dlouhodobé intenzivní péče, a spolupracuje se skvělým týmem profesionálů, na které je právem hrdý.

Je vědeckým sekretářem SSLB, členem výboru ČSARIM a ČSIM, členem ESRA, IASP, garantem oboru AIM na LF UP v Olomouci, členem specializační oborové rady.

Tento příběh by se nestal bez podpory jeho milované manželky a energie, kterou mu dodávaly jeho skvělé dcery.

Vedle ocenění Osobností oboru pro rok 2024 získal doc. Gabrhelík také Uznání ČSARIM za celoživotní práci v oboru a významný přínos k jeho rozvoji.

Uznání ČSARIM za celoživotní práci v oboru a významný přínos k jeho rozvoji

MUDr. Pavlína Nosková, Ph.D.

- Od roku 1992 pracuje na KARIM Všeobecné fakultní nemocnice
- Postgraduální studium v oboru Experimentální chirurgie s tématem porodnické anestezie
- Zakládající členka týmu Sekce porodnické anestezie a analgie při ČSARIM
- Vede anesteziologický tým při Klinice gynekologie, porodnictví a neonatologie VFN

MUDr. Martina Klincová, DESAIC

- Další předmět zájmu je léčba bolesti
- Ve volném čase dobývá energii hudbou, hrou na violoncello a v přírodě
- Od roku 2014 pracuje na Klinice dětské anesteziologie a resuscitace LF MU a FN Brno
- V roce 2017 spoluzakládá Sekci mladých anesteziologů při ČSARIM, později Sekce mladých anesteziologů a intenzivistů (SMAI), které předsedá
- Věnuje se tématu maligní hypertermie v rámci Akademického centra pro maligní hypertermii
- Stáž absolvovala v největším evropském centru pro MH v anglickém Leeds
- Má ráda sport, cestování, impresionismus a Harryho Pottera

MUDr. David Doležal

- Profesionální život spojil s Klinikou anesteziologie, resuscitace a intenzivní medicíny v Hradci Králové
- Oblíbil si regionální anestezii a využití ultrazvukových technik v perioperační i urgentní medicíně
- 2014 spoluzakladatelem neziskové organizace Sonoakademie
- Od roku 2017 zástupcem přednosty kliniky pro postgraduální vzdělávání
- Milující manžel, otec dvou dětí, spolumajitel psa, milovník života a nadšený lékař

MUDr. Michal Otáhal, Ph.D.

- Po ukončení medicíny nastoupil na Dětskou kliniku Fakultní Thomayerovy nemocnice
- Grantový projekt s uspáváním kontinuálním propofolem jej přivedl ke kouzlu TIVA
- Cestu mu zkřížila plastická chirurgie, to mimo jiné vyústilo v roce 2018 k založení Sekce privátních anesteziologů při ČSARIM
- Učí BACT a infraglotické zajištění DC
- Propaguje bezpečnou PDTs v intenzivní péči
- Věřící v efektivitu a bezpečnost recruitment manévru, ideálně v optimální poloze a za monitorace ventilace EIT
- Dlouholetý podporovatel portálu AKUTNĚ.CZ

MUDr. Jiří Vyhnal

- Atestoval v oborech Interní lékařství a Anesteziologie a resuscitace
- Pracoval v ON Česká Lípa, následně v ON Strakonice, od roku 2003 je lékařem na oddělení ARO Nemocnice Kyjov
- Zaměřuje se na problematiku komplexní léčby kriticky nemocných pacientů
- Věnuje se problematice procesního řízení ve zdravotnictví a je aktivním školitelem první pomoci
- Laureát ocenění České lékařské komory za celoživotní vzdělávání lékařů (2017) a držitel stříbrné medaile hejtmana Jihomoravského kraje za nasazení v době pandemie (2020)
- Od roku 2022 je ředitelem Nemocnice Kyjov

Plné verze medailonků osobností oceněných Uznáním ČSARIM budou dostupné na stránkách ČSARIM v sekci Co děláme – Ocenění (<https://www.csarim.cz/co-delame/oceneni>).

Publikační ceny za rok 2023

Cena prof. MUDr. Jaroslava Počty za nejlepší původní práci publikovanou v časopise Anesteziologie a intenzivní medicína

20 let diagnostiky maligní hypertermie v České a Slovenské republice

KLINCOVÁ Martina, Dagmar ŠTĚPÁNKOVÁ, Ivana SCHRÖDEROVÁ, Eva KLABUSAYOVÁ, Edita OŠŤÁDALOVÁ, Iveta VALÁŠKOVÁ, Lenka FAJKUSOVÁ, Jana ZÍDKOVÁ, Renata GAILLYOVÁ a Petr ŠTOURAČ, *Anest. intenziv. Med.* 2023;34(3):103-109.

Anotace článku: Cílem této retrospektivní publikace bylo popsat výskyt maligní hypertermie (MH) v české a slovenské populaci, včetně genetických výsledků a důvodů hlášení do Akademického centra maligní hypertermie Masarykovy univerzity v Brně. Zkoumání byli všichni probandi referovaní do centra od roku 2002 do 2022. Každý proband byl zástupcem jedné nepříbuzné rodiny. Probandi byli vyšetřováni dle diagnostických doporučení aktuálně platných v době hlášení prostřednictvím molekulárně genetického vyšetření a svalového in vitro kontrakčního testu (IVCT). Vyhodnoceno bylo celkem 303 hlášení a 236 IVCT testů. Celkem je v souboru 223 osob vnímavých k MH (MHS) ze 75 českých a 8 slovenských rodin. Diagnostická patogenní varianta v genu RYR1 byla nalezena pouze u 37 MHS rodin (45 %). U 87 rodin byla MH vyloučena (MHN).

Cena prof. MUDr. Zdeňka Kalendy za nejlepší knižní publikaci v oboru AIM

Základy anesteziologie a intenzivní medicíny

MICHÁLEK Pavel, Jan KUNSTÝŘ, Jan BLÁHA, Michal POŘÍZKA a kolektiv. Nakladatelství Karolinum

Originální anotace práce: Anesteziologie i perioperační a intenzivní medicína jsou dynamicky se rozvíjející obory, které mají přesah do většiny ostatních odvětví medicíny. Učební text obsahuje souhrn látky prezentované studentům všeobecného lékařství během předmětu „Anesteziologie a neodkladná péče“. Zahrnuje přehled kardiopulmonální resuscitace podle platných doporučení, anesteziologickou anatomii, fyziologii, patofyziologii i farmakologii a také stručné postupy perioperační a pooperační anesteziologické péče u jednotlivých operačních oborů. Velká část textu je věnována postupům urgentní a intenzivní medicíny, včetně diferenciální diagnostiky a komplexní terapie. Kniha významným způsobem rozšiřuje možnosti pregraduálního vzdělávání pro studenty lékařských fakult, ale bude jistě výrazným obohacením i pro již erudované a zkušené lékaře mnoha oborů.

Cena prof. Hugo Keszlera za nejlepší práci v AIM v časopise s impakt faktorem

Protection of the endothelium and endothelial glycocalyx by hydrogen against ischaemia-reperfusion injury in a porcine model of cardiac arrest

ASTAPENKO David, Radomír HYŠPLER, Alena TICHÁ, Adéla TOMÁŠOVÁ, Pavel NAVRÁTIL, Marek, ZRZAVECKÝ, Bhavya BYREDDY, Petr SEDLÁČEK, Věra RADOCHOVÁ, Roman ŠKULEC, Robert G. HAHN, Christian LEHMANN, Manu L.N.G. MALBRAIN and Vladimír ČERNÝ. *Clinical Hemorheology and Microcirculation; IF* (2023) 2,1; Q3 v oborech Peripheral vascular disease nebo Hematology.

Anotace článku: Cílem prospektivní kontrolované experimentální-animální studie bylo zhodnotit, zda vodík chrání vrstvu endoteliálních glykokalyx po úspěšné kardiopulmonální resuscitaci (KPR). Čtrnáct prasat v anestezii podstoupilo KPR po indukované fibrilaci komor. Během KPR a návratu spontánní cirkulace byl sedmi (skupina s vodíkem) podán 2% plyný vodík a sedm tvořilo kontrolní skupinu. Po KPR vykazovaly pH krve, nadbytek báze a laktát významně menší zhoršení ve skupině s vodíkem než v kontrolní skupině. Naproti tomu plazmatický syndekan-1 a naměřené proměnné získané prostřednictvím sublingvální mikrocirkulace se po KPR nezměnily ani v jedné skupině. Poškození endotelu nebo glykokalyxu tedy nebylo prokázáno.

Cena doc. MUDr. Bořivoje Dvořáčka, CSc., za nejlepší původní práce v oblasti anesteziologie a perioperační medicíny

Use of computer-aided design and 3D printing for airway management in paediatric patients with a cleft facial defect: a pilot study

RICHTROVÁ Michaela, Olga KOSKOVÁ, Petr MARCIÁN, Marek JOUKAL, Tereza MUSILOVÁ, Martin JANKŮ, Dominik FABIÁN, Dominika MATÝSKOVÁ and Petr ŠTOURAČ, *British Journal of Anaesthesia; IF* (2023) 9,1; Q1/D1 v oboru Anesthesiology.

Anotace článku: Cílem pilotní prospektivní randomizované práce bylo využití individualizovaného 3D tištěného obturátoru defektu dutiny ústní při zajišťování dýchacích cest pro orofaciální korekční operace. Na skupině 40 dětí autoři prokázali menší riziko měkko-tkáňového poškození při intubaci u pacientů s použitím obturátoru. Četnost obtížné intubace nebyl mezi skupinami rozdílný.